

Ricard Giménez

avant...!

Figueres 24 de juny 1931 - n.º 3

periòdic d'esquerra

redacc. muralla, 17, 3, er, 2.ªa

via fora lladres..!

Unànimement, amb un crit sortit de l'ànima - la que mai pogueren prendre'ns -, amb un gest ben masclé, indignats per la profanació, empesos per sincer desig de conservació, els empordanesos feren ressonar pels àmbits de la *Sala Edison* - cau de les manifestacions monàrquiques - el crit que encapçala aquest article.

No és comprensible com es deixa anar tranquilament per la nostra terra, aquesta *troupe* de reaccionaris, que solament poden ésser escoltats per l'exèrcit anti-republicà, que llueix al frau el simbòlic ventilador.

A Figueres varen poder començar el míting aprofitant ésser un dia de mercat i esperançats amb que sols hi assistirien quatre pagesos.

Però no tenien en compte que actualment els pagesos són homes conscients i privaran sempre tot escarni en contra dels liberals sentiments republicans.

Amb quina gosàdia, deia un dels oradors, que feia frenta anys que ells batallaven per assolir l'actual règim?

Trenta anys que treballen per tornar a Espanya aquell estat inquisitorial de l'edat mitjana.

Avui estem en plena efervescència esquerrana.

No podem transiguir amb l'actuació difamant de cert sector de dreta, el qual tornaria a portar-nos al caòtic règim dels borbons.

El dia 28 de Juny hem de fer que la votació imponent en pro de les candidatures d'esquerra deixi completament aclaparats als reaccionaris.

A Girona, igual que a les altres províncies catalanes, l'esquerra tenia d'anar al *copo*, puix es repetirà el cas de les eleccions d'abril, i les minories se les emportaran uns homes que procuraran impedir la consolidació de la República.

Aquesta actitud dels dirigents dels partits que formen la coalició esquerrana, no es fonamenta en res més que amb la por de perdre les majories, encara no volen reconèixer que estem en plena revolució, que es el poble conscient i disciplinat el que va a la lluita, que anem a fer triomfar la nostra liberal ideologia, que emparem i ajudem decididament als homes que s'aixoplugen sota el límpid estendard de l'Esquerra Republicana.

Serà la victòria de les masses, no la dels dirigents, puix de no imposar-se el poble, els dirigents encara estarien donant orientacions indefinides.

L'únic sobirà, es el poble.

Cal bandejar totalment el personalisme.

A Catalunya solament podem reconèixer un home, En Francesc Macià, l'immaculat.

JOAN CARRERES I SALLERES.

full setmanal

visca la revolució!

Cada data que s'apropa a l'apoteòsic 28 de juny, diada frenètica d'eleccions a diputats a les Corts Constituents de la República, el poble, en un lloc o altre, demostra palpablement ço que decididament vol: la Revolució.

El bon elector té determinat donar el seu vot, sense que li tremoli el pois per res, per esperonar i afermar la causa revolucionària.

El poble ibèric, mancat de les evolucions que li pertocuen per raó lògica del seu estat de maduresa, avui que les necessita, les exigeix totes alhora.

Si reclamar deutes immaterials se'n vol dir fer revolució, no tenim inconvenient en dir-nos revolucionaris.

Cal convenir que els pobles en estat d'inflamació mai han anat a la destrucció, de les coses encaminades al propi bé, sinó sempre ha atacat les que ocasionen els seus maledstans.

La brau embranzida empresa el bell jorn de la proclamació de la República, difícilment podrà controlar-la la formació protocol·lària de les Corts Constituents.

Si els homes que surtin representants del poble no polsen el seu estat d'ànim i no procuren portar-lo a la Cambra de diputats, sense mixtificacions de cap mena i sense el més petit treball de laboratori d'idees, la suprema voluntat popular, deixant-los de banda, seguirà novament el camí emprès, sense importar-li deixar enrera els elements prestigiosos de pacificació i d'ordre que avui encara la segueixen.

Què vol dir que hom vulgui anar

massa endavant. Si es tenen energies suficients per anar-hi és un mancament d'ètica no fer-ho.

Prenent aquesta actitud, si més no, s'estimula als ressegats, empenyent-los i assegurant així el perill de caure altra volta a l'estaticisme, la més petita ombra, d'ell, en els moments actuals, seria nefasta per la història nova del nostre poble.

Hem donat el crit de: *Visca la Revolució!* i no podem negligir-lo, seria mancar a la nostra paraula avui ja de cavallers ciutadans i mai més podríem sincerar-nos a les nostres consciències.

SENSITIU.

discs i gramòfons
joan mates, 13 **figueres**

clericalles

▲ El diumenge passat en el Teatre Principal, que encara usdefruïten els capellans, es representaren dues sarsueles, horriblement mutil·lades:

«Molinos de Viento» i «La Marcha de Càdiz».

Encara que un dels *divos* amb què compte la «Cate» s'esforça en el paper de famella, no tingué l'èxit falaguer que s'esperava, puix se li veié el «plumero».

Nosaltres voldríem que promptament representessin «El gran desfile» prenent-hi part en l'obra totes les personalitats (?) de l'agrupació, i que marxessin ben lluny, que no els enyoraríem pas.

Per a divulgar un miracle, basta un mentider que l'inventi i un imbècil que ho cregui.

WASHBURN.

▲ d'actualitat

Pel fet de tocar el tema de la paga dels eclesiàstics, tema d'actualitat, no hi ha raó d'ésser presos per jacobins, ni sectaris. En tot cas, en matèria de sectaris els extrems es toquen.

Qui no tingui altres dades referents a dotació de *culto* i *clero* que les que figuren al Pressupost en el capítol de «Obligaciones eclesiàstiques» no estarà ben informat sobre les utilitats dels

capellans. Es com si parléssim de la setmanada d'un cambrer prescindint del deu per cent de propines o de la d'un barber sense fer esment de l'escreix voluntaris dels parroquians. Els capellans cobren del pressupost i per «derechos de estola y pié de altar».

Els d'estola pugen més o menys segons les parròquies. Es difícil tenir-ne notícia exacta de portes enfora. La comptabilitat de sagristia és bastant secreta. La R. O. de 13 de juliol de 1872 imposa l'obligació d'exposar l'arancel corresponent als drets d'estola reconeguts per l'article 33 del Concordat de 1861 en un quadro i en un lloc ben visible. Es més fàcil trobar, a cada cap de mes, uns quants rectors d'aquells de 30 o 40 duros de dotació a les finestretes dels Bancs amb cuponents a les mans que no el quadre dels aranzels en lloc indiscutiblement freqüentat i visible. Els calculs són, doncs, impossibles.

Si els vicaris no arriben a tant o a prou és perquè hi ha jerarquies, canonges, rectors i beneficiats que arriben a massa. En aquest gremi manca un revolucionari de la fusta de Azaña.

A Espanya, hi ha 19 bisbes, amb 20.000 ptes. anuals; 21 amb 22.500; 4 amb 25.000; 2 amb 27.500; 4 amb 32.000; 2 amb 35.000; 2 amb 37.500 i 1 de 40.000. Afegim-hi 5.000 pesetes per als que són cardenals i de 4.000 a 9.000 ptes. més per drets de visita i representació. A les parròquies, és molt difícil calcular l'impost que els bisbes cobren a l'any per tassa de cancelleria o despatx d'afers de la Curia episcopal.

(De «Lluita» de Valls.)

Quant hom comença parlant de Déu, el meu primer acte és pensar que el tal subjecte vol enganyar-me.

MICKIEWIEZ.

Ramon Roig

ESPARTERIA i PALMERIA

Venda de canyes per a totes les indústries

AVINGUDA DE LA REPÚBLICA, 70

(abans carrer Nou)

FIGUERES

de cara al món frança

Les revistes gràfiques ens mostren el president elegit de nou Mr. Doumer revivificant el foc sagrat de la tomba del soldat inconegut.

França laica, però molt amiga de les grans parades, àdhuc siguin de caràcter religiós, sovint es presenta en actituds que s'adiuen ben poc amb l'esperit dels homes que tingueren la valentia de proclamar els Drets de l'home.

Veure el president Mr. Doumer voltat d'innumerables personalitats franceses, amb una espasa a la mà fent reviure el foc inacabable de sota l'Arc de Triomf ens fa poca gràcia. Ens fa l'efecte de la materialització de l'odi i de les ganes de venjança dels molts mutilats d'aquella gran desfeta i que xuclen bona part del pressupost d'aquesta veïna República patriòtica per excel·lència.

Ens hauria plagut més, per exemple, veure el president Doumer amb una paleta a les mans col·locant una primera pedra de qualsevol edifici a destí beneficiós per la societat futura.

nicaragüa

El brau defensor, noble i ferotge alhora, d'aquella rica terra americana, el general Sandino, tot sovint dona feina a les agències telegràfiques que cuiden de fer circular a tot el món les notícies més sensacionals.

La Naturalesa, una vegada més, empara els seus fills que l'estimen de debó. Sandino amb un grapat de partidaris sense preparació guerrera de cap mena, resisteix la defensa del seu patrimoni natural.

Els fusellers americans servidors del capitalisme imperant en el seu país, mantenen l'ofensiva per a la fi usurpar-los-hi les riqueses que són de dret propi.

Homes, dones, infants, sense control societatari de cap mena, allotjats a les muntanyes segueixen fidelment les instruccions de l'ardit general mestí, Sandino.

Volent reduir-lo per la força i per l'impossibilitat de resistència, però ell els ha promès incendiar tot el país i sucumbir en les seves runes abans d'ésser esclaus americans.

Gran assortit en ventalls
Casa Comas

municipals

► Creiem que l'Ajuntament s'hauria de preocupar per la construcció d'orinaris públics.

Fan veritablement falla.

► El sòl de molts carrers està en pèssimes condicions. Caldria aprofitar l'estiu per arreglar-lo degudament.

► L'actual Ajuntament ha acordat deixar vigent el pressupost fet durant l'última etapa dictatorial.

Aquest pressupost és quelcom més baix que l'anterior, però hom creu que podria rebaixar-se molt més.

El capítol 6, *Oficines Centrals*, es podria reduir a la meitat.

Es públic que sobren la meita d'empleats municipals. Que el Secretari, l'Interventor i el Cap d'Arbitris tenen consignats sous exagerats. que hi ha senyalada una grossa quantitat per material d'escriptori, que les despeses de calefacció a l'hivern i de l'electricitat a l'estiu (ventiladors) podrien rebaixar-se accentuadament. El Capítol 18, *Imprevistos*, també podria rebaixar-se; s'ha de tenir molta cura amb les despeses que corren a càrrec de l'Ajuntament, puix en el pas actual ben prompte podríem fer una estadística de gastos superflus, banquets, festes, subvencions, etc, que podria deixar molt baix l'alt pressupost que havien de menester, els Ajuntaments no populars, durant els caòtics temps dictatorials.

El Capítol d'aigües potables, també s'hauria de revisar degudament.

I trobaríem altres i altres capítols que podrien alleugerir-se.

Rebaixant el pressupost es faria el sanejament municipal necessari.

Rebaixant el pressupost podrien millorar-se els arbitris.

Rebaixant el pressupost el poble deixaria de pagar tributs imposats barroerament.

Rebaixant el pressupost, es podrien avançar pessetes per amortitzar com més aviat millor, el préstec del milió de pessetes.

Rebaixant el pressupost ens donaríem compte que els consellers van d'acord amb el poble.

Però, continuar amb el pressupost de la Dictadura és donar la conformitat a l'obra feta pel règim passat.

Es no vetllar pels interessos comuns.

retalls de premsa

de "mirador":

•SOMNI DE GRANDESES

En Pou i Sabater ha arribat a aconseguir que es parli d'ell, i nosaltres hi ajudem. Molt aviat treballà amb aquest fi.

Feia quatre dies que havia acabat la carrera de dret, escrivia una carta donant-ne la notícia a tota la llista del Col·legi d'Advocats.

La carta - circular - era escrita a màquina i en castellà. La seva dactilografia no era per presentar a cap concurs. Semblava aquella primera carta que hom escriu a màquina, la qual ha estat objecte d'un no gaire exagerat *Garabato Kaitesco*.

Alguns advocats, hi trobaren un P. S. escrit a mà en el qual el jove Pou i Sabater demanava dispensa de no haver tramès la circular en català perquè la seva mecanògrafa desconeixia aquest idioma.

de "la campana de gràcia":

LES PROPERES ELECCIONS

•Les eleccions són la preocupació nacional d'Espanya i de Catalunya a l'hora present.

Què s'ha de fer el dia 28?

En primer lloc votar. Votar amb tot entusiasme, encara que sigueu apolítics.

El 28 de juny serà el complement del 12 d'Abril.

El 12 d'Abril començà la Revolució, i s'ha de continuar el 28 del que corre.

De les urnes, el dia 28 ha de sortir una Constituent d'esquerra i extrema esquerra republicana.

Segons sigui el resultat de les eleccions legislatives, serà el caràcter del govern que es formarà com a conseqüència.

El govern republicà futur ha d'ésser socialista, radical i radical socialista.

Ha d'ésser revolucionari per tal que governi d'acord amb els desigs i la voluntat del país.

No durarà quatre dies la República si la posem en mans de les dretes.

Les esquerres són les úniques que la poden conservar, consolidar i millorar.

El diumenge passat vàrem saludar a Girona el patrici català En Francesc Macià.

Es de doldre que encara no hagi vingut a la nostra ciutat.

Cal recordar que abans de tornar de l'exili es sabia positivament, que aquesta, seria la primera ciutat que visitaria per tal d'homenatjar En Martí Vilanova.

Han passat molts dies i Macià no ha vingut, ¿quina és la causa de la seva decisió?



la millor
taronjada

demaneu-la a tot arreu

representants per la
comarca:

solsona-salleres

joan mates, 13

figueres

bandegem el conservadorisme!!

El Govern provisional de la República, d'ençà que pujà al poder, ha anat seguint un camí de marrada que s'ha anat agreujant a mida que ha mostrat més el seu intent. Som lluny de bon tros d'aquell programa i actuació inicial del comitè revolucionari. Ningú pot capir, ara, que d'aquell comitè n'hagi sortit un raig d'orientació tan declaradament i amplament conservador, i més tenint en compte que dels elements que la componen hi han destacats representants de grups polítics d'avançada.

Pel que es veu, la política que fa el Govern provisional és de defugir el portar a cap la revolució. No volem dir amb això que siguem amics dels xocs violents i sagnants, molt al contrari; però si de la revolució incruenta, és a dir, dintre de l'ordre i la legalitat establerta. No calia de cap manera estroncar l'aspiració renovadora i justa de l'opinió pública.

Veritablement que s'obrà el canvi de règim sense violències i sense vessament de sang, però això no vol dir que no sigui necessari constituir una República que obertament i franca afronti els problemes substancials, que determini la transformació d'Ibèria, motivada pel tan esperat canvi de règim.

La monarquia no era solament la sobirania representada per Alfons Borbó ni s'arreglava la qüestió limitant-se a substituir una gent que havia aconseguit sobradament i merescuda la desconfiança i l'aborriment del poble. La monarquia encomanava i escampava, com una pesta dessoladora, el seu feudalisme, podridura curulla de coaccions i baixeses, indigna d'un poble que vol i ha de viure conscient i lliure de cara al món.

No obstant, el Govern actual sembla que encara no ho vol veure d'aquesta faisó. Contràriament, ha pres una orientació que podria ésser altament perjudicial a la República ja que intenta construir un nou règim però valent-se de materials usats, vells i corcats, és a dir, vindria a ésser com un gran edifici que fos bell i magnífic d'arquitectura exterior i brut i ruïnós per dintre. Això és el que passarà amb la República ajudant-hi forces arreladament monàrquiques que a hores d'ara ja haurien

d'ésser aniquilades i enderrocades del tot.

Bé és veritat que la República, seguint una bona doctrina de liberalisme, no és exclusiva dels republicans sinó de tots els nascuts en terres ibèriques. Mai, però, podrem consentir que sigui dels monàrquics; que sigui d'uns homes que han mantingut i defensat descaradament al borbó; que encara es troben absolutament identificats amb els usos, costums i lleis de la monarquia; que somriuen i acaten hipòcritament a la naixent República, mentre el corc i el verí corre per dins. Homes que amb un simple canvi de vestit o de capell ja es creuen haver acomplert abastament per la República. Cal bandejar aquests monàrquics conservadors que ens portarien a un endarreriment vergonyant davant d'Europa.

La opinió pública anirà abandonant els homes del Govern provisional si segueixen aquest tortuós camí de marrada. Aquesta marrada—aquesta equivocació—radica en la suposició en dir que són les classes conservadores les que ens han aportat el règim republicà i a les quals es deu servir amb tot i per tot. Tanmateix, no és això no. La República la féu possible i l'imposà la gran força democràtica del poble que estava cansada i fastiguejada de l'endarreriment i empobriment que patíem amb tants anys de jou monàrquic. És aquesta força que no ha permès ni ha tolerat que en mig dels avenços d'Europa i del món sencer, volgués ésser una excepció el nostre país.

Fora, doncs, conservadorismes, si no volem veure fallar les reformes preceptives que el poble demana i que sabrà exigir sense defugis.

J. B. i C.

Protestem enèrgicament de l'actitud de la guàrdia incivil davant la digna gesta dels veïns de Ribes de Fresser.

Ocasio

ES VEN una moto-sidecard, marca «HARLEY DAVIDSON», equipada, amb molt bon estat i a preu de ganga.

Informes: CARRER PERALADA, N.º 20 (FLEQUER) — FIGUERES.

per poder avançar

Una de les dificultats amb què forçosament ha de topar ben aviat, el govern de la República, si no es decideix a afrontar-lo amb valentia, i resoldre'l amb justícia, serà la qüestió social.

No és necessari ésser un expert en la matèria, per poder copsar ben aviat, la veritable situació obrera actual, situació que no pot durar, puix que ajornar-lo, equival a proposar inconscientment la revolució social, que de totes maneres cal evitar; i dic que cal evitar, perquè entenc, que aquesta només deu tenir lloc, quant se li tanquin els camins legals que els hi donen les lleis, ja que mentre aqueixes portes romanguin obertes, molt bé els elements obrers poden canalitzar les seves aspiracions pels viarans que els homes de la República ofereixen rodejats de les màximes garanties de seguretat; ja que no cal dubtar, que ells representen un punt molt avançat en la història sociològica governamental d'Espanya.

Hem de convenir, però, que el proletariat està encara en plena formació, i per tant, no ha arribat en aquell grau que es necessita per poder exercir les funcions de govern; desgraciadament és així, i és per això que avui com avui, seria anar de cara al buit, pretendre transformar radicalment la societat actual.

Si ha d'anar, sí, però no barroerament, sinó amb plena consciència de la funció a complir, deixant ben assegurat el camí recorregut, i estant segur de no caure en emprendre una nova embranzida.

Les reivindicacions socials són justíssimes; per tant, els homes del govern que tenen un concepte tan elevat de la justícia, han de procurar obrir aquells camins necessaris per poder encarrilar degudament les aspiracions del proletariat espanyol, camins que s'han d'orientar cap a la socialització de l'estat.

Si ho fan així, no solament faran una obra de justícia, sinó que també es mereixeran l'etern agraïment dels explotats, per una societat injusta.

JOSEP M.ª ALSINA.

Un bon taller de calçat a mida
Pallac Galan, 2

comentaris

▼ Durant la parada feta per la tropa del Castell de Sant Ferràn, en honor del ciutadà general López Ochoa, a la balconada central del Liceu, en trajo de gala (recordant *tiempos mejores*) hi havia els monàrquics Palmer, Ferran, Vives, Perxas i *otras hierbas* els quals aplaudiren sorollosament per tal de cridar l'afició.

Un ciutadà que presenciava l'espectacle, comentava:

Mireu, els mateixos que hi havia quan l'última vinguda del XIII^e borbó, i, com sempre, procurant fer mèrits per si roseguen quelcom.

▼ Ens estranya que el senyor Albert de Quintana i de León candidat republicà català per la circumscripció de Girona porti en el seu automòbil només una banderola republicana deixant d'exhibir la de l'ensenya barrada.

Senyor Quintana de León: no s'hi val a arreconar la nostra bandera. Som republicans catalans. Cal, doncs, onegin al vent ambdues banderes.

▼ Per 25 pessetes, si hom vol vendre la seva dignitat ciutadana, pot fer-ho, passant pel carrer de Caamaño.

▼ Recollim les sinceres paraules que el conseller de minoria senyor Carolà va dedicar a l'homenatjat, en un recent banquet:

•Como representante del Ayuntamiento y en nombre de todos los ciudadanos figuerenses, brindo por

el éxito del Sr. Botella, por España y por las mujeres castizas de Figueras.

No hi fem comentari puix podria resultar molt crú.

▼ Si es confirma la destitució de l'Eugenio de la Torre, ho celebrarem amb tots els honors.

▼ La vetllada a profit de l'hospital va resultar molt agradable. Es lluïren tots els que hi prengueren part.

Llàstima que representessin una de les obres en castellà, puix els esforços que feien les actrius per parlar la llengua de Cervantes feia perdre part de la seva bella actuació.

El públic restà satisfet del festival.

▼ La gent de la Lliga vol fer-nos creure que són més catalans que ningú.

Un exemple de la seva catalanitat:

Demanen permís pel míting (?) del dijous dia 18, i ho fan amb llengua castellana.

De casos per l'estil podríem citar-ne un sens fi, però per mostra amb un botó n'hi ha prou.

▼ Un nou llibre d'Aiguader i Miró acaba d'aparèixer dintre la col·lecció «La Sageta» titulat: «Catalunya i la revolució».

La lectura d'aquest llibre és altament interessant i no cal dubtar que aconseguirà una màxima expectació i suggerirà els més apassionats comentaris, ja que ha estat plasmat, a la presó, per un dels principals actors dels darrers esdeveniments revolucionaris.

Casa Comas
Gorres i vestits de bany

Cal governar amb esperit revolucionari, i la revolució no necessita tenir altre fur que el que ella mateixa es dóna, anant fins al fons, passi el que passi i caigui el que caigui.

(Paraules de Manuel Azaña, ministre de la guerra.)

acció clerical

Indubtablement anem veient que una gran part de l'opinió pública de les terres d'Ibèria està pronunciant-se d'una manera palesa a favor de l'expulsió immediata dels jesuïtes. Hem arribat ja a tan alt punt, que avui ja són molts els ajuntaments que es fan seva també aquesta petició tan severa i enèrgica del poble, que insisteixen prop del Govern sol licitant amb fermesa l'escombrada d'aquesta gent que, il·legalment, romanen en el nostre país en estat permanent de provocació.

Enfront d'aquestes demandes d'expulsió s'han aixecat, iradament, zigzaguejant d'una banda a l'altra, una munió d'elements clericals, inspirats i ajudats pels mateixos jesuïtes per a desplegar activitat en la recollida de signatures per tal de fer entendre - esforçar-se en fer entendre - al Govern que existeix una franca i potent opinió popular contrària a la mesura que s'ha anat fent sentir arreu. Naturalment que els jesuïtes s'han de valer dels mateixos deixebles i de llurs famílies i simpatizants per a signar aquelles llistes. No pot fer-se'ns estrany, doncs, que un gran número dels signants siguin menors d'edat.

Necessiteu
drogues, perfums, queviures, articles fotogràfics, pintures, etc.?

Tingueu
present

El Siglo

Avinguda de la República, 17

FIGUERES

Sabem, també, que intervenen en aquesta campanya antiexpulsora fent tota mena de gestions i visitetes, no solament per a demanar la signatura sinó, a més a més, pregant es trametin postals, lletres i telegrams protestant contra aquesta massa d'energúmens - diuen ells - que tan follamet demanen l'expulsió.

Sabem que ací Figueres mateix, ja fa alguns dies que es corre gairebé de casa en casa, de porta en porta, amb unes fulles a punt per a estampar-hi de seguida la signatura. Es veritat, però, que espontàniament, a excepció dels fanàtics, són pocs els qui les singnen; però ells no es cansen de sol·licitar amb una insistència que, certament, s'arriba a fer pesada de tan carregada com és de coacció. Es vergonyant, puix que hi ha molts incauts que per ignorància o per excessiva bona fe encara s'hi deixen agafar.

Es clar que no ens ha de sorprendre del tot aquesta acció clerical i jesuítica d'aquests individus que es podrien molt bé aparellar i emmirallar als que feia titellejar el difunt dictador, el xiroi Primo, quan donava ordres per a fer estampar signatures en els plec del tant *charmant* i famós plebiscit, per tal de donar la sensació, per aquell mitjà, que el poble, malgrat el seu esperit republicà, estava encantat i més que satisfet de la dictadura.

Cal, doncs, que el govern no es deixi portar per aquesta propaganda absurda que desenrotllen els jesuïtes i gent afecta a aquests, puix ja sap quina mena de vàlua poden aportar a l'opinió del poble - que és la forta i veritable opinió - les signatures assolides per mitjà dels més astuts, a l'ensem que repugnants procediments.

El poble - el poble republicà - vol que els jesuïtes siguin foragitats d'Ibèria, com més aviat millor, puix que llur permanència al nostre país

podria aportar greus conseqüències.

Cal, per altra banda, posar fi a aquesta acció clerical, a aquestes campanyes indignes que mantenen certs elements clericals que fan creure al poble que la separació de l'Església de l'Estat significa persecució de tot sentiment religiós, quan contràriament defensa totes les creences.

Aquestes campanyes no fan més que afavorir als que, incansablement, però inútilment, treballen pel descrèdit del règim republicà.

JORDI CIMALT.

salvavides

l'únic caramel que
apaivaga la sed.



venda exclusiva a figueres:

jacint bosc

rambla, 11

portella, 9

Non'hi ha prou que se n'hagi anat el rei; és precis que desapareixin les corrupteles del sistema alfonsí.

Eduard Ortega i Gasset.

noves

● Hem rebut del President del Govern de la Generalitat de Catalunya una atent salutació als amics d'«avant..!» en confirmació a la nostra adhesió que trametèrem els primers dies de la nostra constitució.

Agraïm vivament la seva deferència.

Manuel Garcia

SASTRE

Monturiol, 20 Figueres

● Celebrem el nou nomenament de Rector de la Universitat Catalana en la personalitat de tan reconeguda vàlua i de solvència intel·lectual com és el doctor Jaume Serra Hunter, catedràtic de Filosofia i Lletres.

El doctor Serra Hunter, a més a més d'haver estat tothora un inquiet per tot allò que afectés als problemes escolars, és altament mereixedor d'aquest nomenament per la digníssima actitud que adoptà sempre davant les vergonyants vexacions dictatorials.

La nostra felicitació ben sincera al Dr. Serra Hunter i, també, a les autoritats que tan encertadament l'han portat a ocupar aquest digníssim càrrec.

F. Ubanell

Avinguda de la República, 64

BOMBES i MOTORS

● Sabem que el «Bloc Obrer i Camperol» presenta, també, candidatura per la circumscripció de la província de Girona amb els noms del nostre bon amic Jaume Miravittles i de Miquel Adam Lecina (M. Sánchez).

Perfumeria de totes les marques

Casa Comas

● La cursa de braus del diumenge passat, dia 14, sembla que va ésser un fracàs de *taquilla*.

Ho celebrem sincerament.

AVIAT: INAUGURACIÓ
GRAN CAFÈ
EXCELSIOR

● El dijous passat, dia 18, sojornà breus hores a la nostra ciutat el capità general de Catalunya senyor Lòpez Ochoa.

A les 7 del vespre tingué lloc, a la Rambla, la parada de tota la tropa. Una immensa gentada acudí a presenciar l'acte i a aplaudir fervorosament i amb entusiasme al senyor Lòpez Ochoa, el qual regraciava, efusivament, a tort i a dret, els aplaudiments que d'una manera frenètica el poble li tributava. Es veié obligat a dirigir uns mots al públic enaltint l'exèrcit republicà, el qual—digué—ara és ben bé del poble, unit al poble, de la mateixa manera que en els nostres cossos la carn amb la carn i la sang amb la sang. Avui l'amo i senyor és el poble. Acabà donant visques a Espanya, a Catalunya i a la República Federal essent victorjats per tothom.

Seguidament,—i ja en marxa el cotxe que el portava, seguia saludant a peu dret a la multitud que encara l'aclamava—, féu via de retorn cap a la capital catalana.

**CAMISES
SPORT**



Pararols
Monturiol, 9

● **HOSTE IL·LUSTRE A LA CAPITAL CATALANA.**—El passat dijous visità la Generalitat el secretari de l'eminent polític socialista Léon Blum, Mr. E. Montel, President de la Lliga dels drets de l'Home, il·lustre pedagog, professor a les Escoles de Narbona i publicista fecund. Gran amic de Catalunya, en aquells moments del procés de Prats de Molló, a París, quan Macià i els seus es trobaven a la Santé ell sabé defensar-los des dels principals periòdics socialistes de França i en totes les avinenteses que ha tingut ha sabut defensar i fer conèixer el problema de Catalunya.

Aquesta visita ha representat, a l'ens, l'anunci de la visita a Catalunya

de l'idealista Léon Blum, gran amic i entusiasta, també, de Catalunya i dels seus ideals de llibertat i de justícia.

Desitgem hagi estat ben plaent a Mr. E. Montel, la seva estada a Barcelona.

Indignats, protestem de l'atemptat de què ha estat víctima el nostre germà Jaume Compte, pels sequaços d'En Puig d'Asprer, en un míting celebrat a Olot, el dia 22 del corrent, a la nit.

● Darrerament ha esta nomenat governador civil de Barcelona, l'intel·ligent periodista valencià Carles Esplà, secretari que fou del bon republicà i eminent novel·lista Vicents Blasco Ibañez. Ha vingut a substituir al senyor Lluís Companys, el qual tan dignament ostentava, fins ara, aquest càrrec.

El senyor Esplà reuneix indiscutibles qualitats d'intel·ligència i energia, les quals són la millor garantia de bon encert per al difícilíssim càrrec que el nou règim li ha confiat.

Cordialment li desitgem molts encerts.

**Casa de les Novetats
Casa Comas**

● Les entitats locals Societat Coral «Erato» i «Casino Menestral» han organitzat, com de consuetud, la celebració dels tradicionals balls de revetlla de Sant Joan i de Sant Pere que tindran lloc respectivament els dies 23 i 28 del que cursa.

Cal votar, el dia 28 de juny, per la consolidació de la República i per portar a terme la Revolució totjust començada.

— Tingueu compte que les últimes novetats són sempre a

Calçats Pallac

Molins de Vent i per Farinades
Avinguda de la República, 64

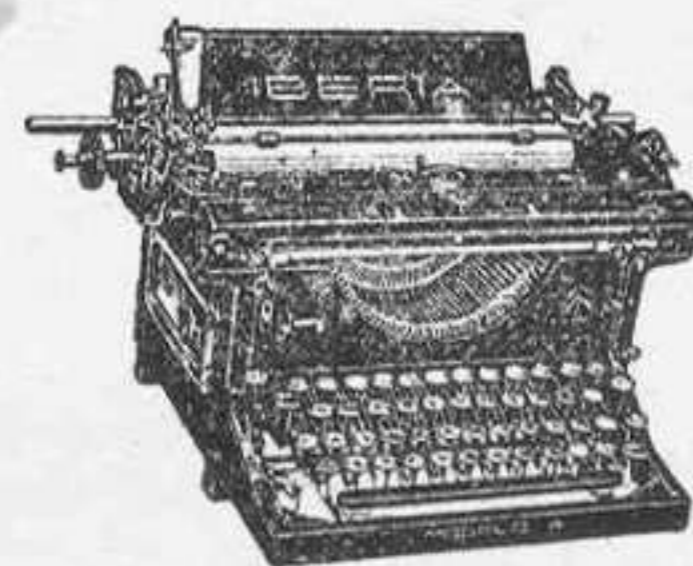
F. Ubanell

● El propvinent dissabte, dia 27, a la nit, tindrà lloc a l'esplanada del Teatre «El Jardí» un extraordinari ball de revetlla, organitzat per la «Unió Esportiva».

El ball serà amenitzat per l'orquestrina local «The Modern's Jazz». L'esplanada serà esplèndidament il·luminada a l'estil de «verbena».

Augurem un èxit.

venda i reparació de tota classe de màquines d'escriure, noves, semi-noves i reconstruïdes.



compreu
la
moderníssima

iberia

de fabricació catalana.

solsona - salleres
joan mates, 13 figueres

● El nou partit Esquerra Revolucionària i Anti imperialista (E. R. I. A.) ha establert, a Barcelona, les seves oficines provisionals d'organització i propaganda, al carrer del Pi, 7, pral., on s'atendran totes les consultes i adhesions que és facin, referent a aquesta nova organització política i revolucionària.

● Estat Català es presenta també a la lluita per la circumscripció de les comarques gironines.

Porta tres homes que han donat proves paleses de saber sacrificar-se per Catalunya:

Josep Bordes de la Cuesta
Jaume Compte i Canelles
Jaume Miravittles i Navarra

Arts Gràfiques TRAYTER, Cervantes, 13, Figueres

avant..!

poble: vota, resolutament, en contra de tot el que faci pudor de reacció i jesuïtisme

“verbena” política

Confusionisme, aldarull, estridències, olor sofocant de cuina barata; pols, sorolls confusos, metàl·lics, sords, acompassats, estridents, bàrbars; veus en esbojarrada confusió. Dansen les figures més diverses en al·lucinants trajectòries, ferint brutalment les absortes pupil·les. Es una barreja confosa i inquietant on es fa difícil la crítica i el retall. Si ens fos possible contemplar-ho sense que la passió enfosqués la clarividència dels sentits, i la severitat i la meditació, afavorissin un examen just i imparcial, diríem que es tracta d'un immens manicomi on després de llargs anys de letargia i inconsciència es barregen bojos i sensats i ningú sap si tancar-se o tancar al veí. ¿On és la bogeria? I la veritat? I la justícia? En la complicada i tupida, florescència d'idees, de raons, trets, rebel·lions, traïdories i negacions, on trobar el nord? En el zigzaguejar al·lucinant de les tendències i els ideals, on és el camí recte?

Si poguéssim servir la més absoluta imparcialitat, resistir la temptació de prendre part en la lluita, amb quin plaer, amb quina íntima delectança, diríem a l'home senzill, pur, al veritable poble: Mira...

Veus aquesta barraca bruta, fastigosa? És la barraca dels ensurts. Però, no temis. Si hi entréssis veuries uns éssers desgraciats, pobres despulles humanes, que per la vil recompensa d'unues monedes, s'encarreguen d'espantar al poble; però darrera de llurs moviments ferotges no hi ha sinó l'impuls de la fam no suportada amb dignitat, ni ombra de bé. ¡Barraca dels ensurts! ¡Comunisme! No deixis enganyar-te i aprèn a respectar tots els ideals dignes. El comunisme no és aquest barracot repugnant i brut, que aquest senyor esllanguit, de mandíbula prominent i ornat amb una corona oxidada, exhibeix com una amenaça. No facis cabal d'aquesta xaranga que t'invita a entrar. Fan aquest escàndol per a encantar-te i perquè, així, no sàpigues distingir la ridícula i teatralitat d'aquest antre. “Passin senyors, passin” criden amb veu rogallosa. Fixat, però, com el poble en sortir somriu burletament; ja no s'espanta ningú, sabeu bé que el comunisme no és això i penseu entre burletes i indignats que quan arribi l'hora nècia i trista de la repartidora, tota aquesta

xurma, anirà rastrerament a demanar a l'amo el mos indigne de pa mal guanyat, esglaiant a la gent... que ja no s'esglaiia.

Alerta no topis amb aquesta senyora que va tambalejant-se. No la coneixes? És la pesseta, senyora molt decent i honrada, a qui uns mals amics s'emportaven de “juerga” i està clar amb tant pujar i baixar i anar d'un costat a l'altra s'ha marejat i ara oscil·la d'una manera alarmant. Aquests que intenten calmar-la són bons amics, gent honrada; que ben aviat aconseguiran imposar-se.

Veus aquest senyor que ens ha saludat, tant atentament? Es l'ordre, un pobre senyor que si no para boig poc n'hi mancarà, doncs té cada enrabiada...! Uns barres volen suplantarlo i van per tot arreu dient: l'ordre sóc jo! l'ordre sóc jo! i mira que són les coses, aquests són els mateixos de la xaranga dels ensurts que ja no saben que fer per cridar l'atenció.

Bona nit senyora! Salut nena! Aquesta vella tan trista és una senyora vinguda a menys. Anys enrera fou molt rica, però les males companyies la perderen, es fià de gent que es deia amiga i que ben aviat la traïcionaren. Es diu República. Sortosament la filla ha fet un bon matrimoni, es maridà amb el poble a l'urna i cada dia és més ufanosa. Només hem de desitjar que l'experiència de la mare li serveixi de lliçó.

Estàs cansat? Anirem a seure en aquest casino d'ací davant. Té l'avantatge que és barat i ningú et pregunta on vas ni d'on vénis. Hi ha gent de tots colors, uns vénen amb la brillantor sublim de l'ideal, altres són gent fosca, emboscats. Uns, esplèndids pavons reals, la mirada fita al més enllà; els altres, vulgars gallines, el pic arran de terra i picotejant les sobres del galliner de l'ideal. Recorda el nom: «Derecha Republicana».

Abriga! Creus que aquest airet tan suau no té importància? Es l'aire de la democràcia, que sense estridències ni xiulets pavorosos, vol ficar-se a tot arreu. I a fe que ho aconsegueix. Sembla poca cosa, però així que comença a bufar de veres...

Veus aquesta senyora tan digna, austera i de posat resolt? Fa poc caminava per ací amb negra vesta separatista, perseguida i afrontada per tots, ara, en canvi, és amiga de

tots i tots la respecten. Els de la xaranga estan folls de ràbia. Té un hort meravellós i una caseta blanca prop del mar. Es Catalunya.

Alerta! dona la volta perquè sinó aniríem a passar davant la barraca de l'incògnita, la guàrdia civil, és bona gent... però hom no sap mai a què atendre's.

No sents una oloreta de Corpus més o menys Christi? Mira: A. M. D. G. El més curiós d'aquesta barraca és que és tangencial. Saps que és una tangent? Doncs és una recta hipòcrita, no és definida, no sabem on va ni d'on ve. Aquests senyors que hi ha, són jesuïtes; és difícil dir ço que es un jesuïta, tot pot definir-se menys això perquè en la definició entraria sempre el definit. Un jesuïta és un jesuïta i res més. Sembla que ara les coses els hi van malament i estan que... cremem.

Veus aquest fum i aquesta pols? Fins fa poc eren focs d'artifici, quelcom vistós, bonic, cridaner, però sense cap eficàcia; fals, però ric en colorit.

Pulvis eris et pulvis reverteris! Quan s'acabà la pólvora i la poca que quedava no prengué, morí per sempre la llampant flamarada. Saps què significa? Monarquia.

Aquest pim-pam-pum és el de les idees, però és difícil, no hi ha qui n'endeveni una.

Però això durarà poc. Ens acostem al dia feliç que sorgirà una novació. Els bojos seran a llurs cel·les i els sensats, cada ú al seu lloc. Desapareixeran les coloraines falses i ridícules i al seu lloc sorgirà el color auster de la dignitat. Mentre...

... confusionisme, aldarull, estridència, barreja confosa del bo i el dolent i... passin, senyors, passin.

C. G. LLANERAS...

Madrid.

Tots els republicans hem treballat per la República; ara són tots els catalans que han de col·laborar per l'Estatut de les nostres llibertats.